

מתורתו של צדיק אביר יעקב

משנתו של מרן רבי יעקב אביחצירא זי"ע | על דרך הפשט לקט דרושים ומאמרים, בביאור פשט מצוות התורה וענייני עבודת הש"ת שגלקטו מכל ספריו הק'

פרשת ויקרא ה'תשפ"ג

דְּרָפוֹת הַבְּרִית יִהְיֶה שׁוֹחֵר אֶל תְּפִלוֹת:

(נגזר המלך, תיקון הברית אות יז)

קודם התפילה יסלק מחשבות זרות

כל המנחה אשר תקריבו לה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה (ויקרא זיא). בא להזהיר אזהרה אחר אזהרה, שלא לערב זר בתפלתו כלל, שלא יפנה לבו לדברים בטלים, ולא יבא לשום תאוה בתפלה. והו' שנאמר כל המנחה שהיא התפלה, אשר תקריבו לה, לא תעשה חמץ, דהיינו לא תערב בה יצר הרע הנקרא חמץ. כי כל שאר וכל דבש, שאור הוא המחמיץ העשה, והכי נמי בשעת התפלה לא תחשב בדברים אחרים, לפי שהם מחמיצים את העשה ומאבדים התפלה. ודבש רמזו לתאוה, שיזהר שלא תבוא לו שום תאוה בשעת התפלה, דהיינו שיך, הוא עסוק בקרבן ה' ויחיד העולמות ויביא עצמו לידי דבר המבטל פגעתו, שאם היה לבו פונה לדברים בטלים או התאוה תאוה, הרי בטלה תפלתו. והו' שנאמר כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו [ממנו] אשה לה, שהתפלה המערב בה שאור שהם דברים בטלים, או דבש שהוא תאוה, אינה עולה לה:

קודם שניגוש לתפילה צריך לסוד מהרע

קרוב ראשית תקריבו אתם לה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח (שם יב). בא לרמז שהשואר והדבש המטרידים אדם מעבודת ה', צריך שלא יקרב לעבודת ה' עד שייסרו מעליו, וכמו שנאמר (תהלים לד טו) 'סוד מרע ויעשה טוב, שיסור מרע תחלה ואחר כך יעשה טוב. אבל אם מערב רע בטוב, נתבטל הטוב ברע ולא הועיל כלום. והקרוב השלם הוא, שייזבח אדם את יצרו תחלה, זה הוא הקרבן הראשון. וכמו שדרשו רבותינו זכרונם לברכה (סנהדרין מג): כל הזובח יצרו ומתודה עליו, מעלה עליו הכתוב כאילו כבדו להקדוש ברוך הוא בשני עולמות, שנאמר (תהלים נג) 'זבח תודה יכבדני, הרי הזובח יצרו נקרא מקריב קרבן. וזה שאמר קרבן ראשית, דהיינו קדם התחלתך בעבודת ה', הקרבן הראשון שלך הוא זביחת היצר הרע, כדי לעזוב ולסוד מן השואר ומן הדבש. וכשתעשה כך, אז תערב לך עבודת ה' שלא תהיה מערבת בפסולי המקדשין, כי אם יתערבו בתפלה, בשבילם אין התפלה עולה. והו' ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח, כי התפלה המערבים בה שאור ודבש, אין בה ריח ולא ניחוח:

(פיתוחי חותם פרשת ויקרא)

ו' הלוח ילך ובכה נשא משך הדרע בא יבא ברנה נשא אלפתיו. והפונה של הרמז כך היא, מי שמשך ודרע והשחיתו, 'הלוח ילך בתשובה ותורה ומעשים טובים, והליכה זו של יראת השם, כמו שנאמר (שם קט א) 'אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת ה'. ובא לומר אף על פי ש'הלוח ילך בתשובה ותורה ומעשים טובים, מי שמשך ודרע והשחיתו צריך להיות 'ובכה נשא', דהיינו שיוסיף עליו על ומשאווי הבכי, דהו' תקון גדול מדה כנגד מדה, ובוואו מים רותחים של דמעות ויכפרו על מים רותחים של השחתת ידע. וכיון שעושה כן בודאי דתקן מה שפגם, והו' שאמר 'בא יבא ברנה', דהיינו ישמח שמחה אחר שמחה, דעל ידי תקון זה 'נשא אלפתיו, הם כחותיו טפות הדרע שהלכו לסטרא אחרא, עכשו שעשה זה התקון יחזר הכל לקדשה. ובזה בא הרמז על נכון דתקון ורפואת הברית הוא שיבכה בדמעות שלישי, ובזה ושב ורפא לו:

ישכים ויעריב לבית הכנסת

בראשית ראשי תבות רפואת ברית יתה שוחר אל תפלות. בא לרמז דמעקרי תקון פגם הברית יתה משכים ומעריב לבית הכנסת ערב ובקר וצהריים, דהתפלות במקום קרבנות, כמו שנאמר (הושע יד ג) 'ונשלמה פרים שפתינו, ובזה יחשב לו כאלו כל יום ויום מקריב קרבנות. וגם כן תפלות אבות תקנום (ברכת טז): וכיון דג' פעמים מבקש זכות אבות, זכות אבות מסייעתו והאבות מבקשים עליו רחמים כמה שפגם בברית, ונסלה לו מחשאתו אשר עשה. ועל זה יש לרמז מה שאמר דוד המלך עליו השלום (תהלים נה יח-יט) 'ערב ובקר וצהריים אשיחה ואהמה וישמע קלי, פדה בשלום נפשי וגו', הפונה היא 'ערב ובקר וצהריים' היא תפלת ערבית ושמירת ומנחה, אהפלה ואהמה, דהיינו אהיה נאנח על מה שפגמתי, ומבטח אני שאב רחמן ישמע קולי ויקבל תפילתי ויסלה לי מה שפגמתי בברית. והו' פדה בשלום נפשי הוא הברית הנקרא 'שלום', והפונה שפדה נפשי בשלמות בכל אברים אף 'שלום' שהוא הברית נתקן. ופרוש 'מקרב לי, מכנגד הנלחמים עמי הם המקטרגים עלי מסבת פגמו, עכשו האל ברחמי פדאני בשלום ונסתלקו המקטרגים מעלי. ומי גרם לי זה, כי ברבים היו עמדי, דהיינו אבות העולם שהם רבים ויצומים בתורה ובמצות, זכותם 'עמדי, שאני מתפלל בכל זמן תפלות שתקנו והם בקשו עלי רחמים ונתקבלו תפלותי לפני המקום. ובזה יבוא הרמז על נכון,

חשיבות תפילה עם דמעות

וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלקיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח (ויקרא ז יא). בא לרמז דצריך אדם להוריד דמעות בתפלתו, דכל השערים ננעלו חוץ משערי דמעה, דאף על פי שאין האדם ראוי מצדו שתקבל תפלתו, על ידי דמעות הקדוש ברוך הוא מתמלא עליו רחמים ונקבל תפלתו. והו' שנאמר וכל קרבן מנחתך שהיא התפלה, במלח תמלח שהם דמעות שהם מים מלווים. ולא תשבית מלח ברית אלקיך, השעם שקראם מלח ברית הוא משום דכל השערים ננעלו חוץ משערי דמעה, והו' הברית שנקרת להם, שאינם חוזרות ריקם. על כל קרבנך תקריב מלח, דהיינו בכל תפלה תוריד דמעות, ובזה אינה חוזרת ריקם:

(פיתוחי חותם פרשת ויקרא)

מעלת הבכיה

תקרב ונתי לפניך ה' כדברך הבינני (תהלים קיט קסט). 'תקרב ונתי לפניך ה' סופי תבות 'בכיה', לרמז דכל השערים ננעלו חוץ משערי דמעה (ברכות לב). והו' שאמר על ידי בכיה תקרב ונתי לפניך, ולא תשאר נדחית בחוץ: (אלף בינה, תהלים קיט אות ת)

מעלת הדמעות מעומק הלב ותיקונם

בראשית ברא אלקים וגו' (בראשית א א). בראשית ראשי תבות תקון רפואת אות יבכה בדמעות שלישי. בא לתשלום מה שכתבנו בסמוך דתקון הברית הוא תענית שק ואפר, ועוד צריך להרבות בבכיה, כמו שרמזו רבותינו ז"ל במלת 'תשובה' עצמה שהיא ראשי תבות תענית שק ואפר בכי הספד. והבכיה דבר גדול עושה למעלה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל (ברכות לב): שערי דמעה לא ננעלו. והכי צריך שיהיה מעמקי לבו, דבכי נמי גימטריא לב, דהיינו צריך להיות הבכי מהלב. ובזה יתבונן הנללב דהדמעות תקון גדול לפגם הברית, דכמו שהשחית ודרע מרתיחות וחמימות גופו, כך הוא תקנתו כשמוציא דמעות מרתיחות וחמימות גופו מרוב דאגתו וחרטתו ואנחתו, זו היא כפרתו ותקנתו:

'הלוח ילך ובכה' בתשובתו

ואפשר דלזה רמז דוד המלך עליו השלום (תהלים כו

חידה שבועית:

מה מביא רבינו בשם חז"ל כל הזובח יצרו ומתודה עליו, מה מעלה עליו הכתוב? (נא לכתוב תשובה קצרה ומתומצת).

פתרונות יש לשלוח עד יום שלישי הקרוב, כמו כן נא לציין כתובת מודיעת וטלפון

למייל: p0774702681@gmail.com או לפקס 0774702681, יש לציין בראש הדף 'עבוד אביר יעקב'

שם הזוכה בסידור לשחדיית
מתיבתא בהוצאת עוז והדר:

פרשת תולדות:
ה' שרוליק גרבר מאלעד.

התשובה צריכה להיות מתוך ספרי מרן ה'אביר יעקב' זי"ע
(או מתוך עלון זה)
בין שולחי התשובות תיערך הגרלה
על סידור לשחדיית מתיבתא
בהוצאת "עוז והדר".